

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2020:177.00000266

Dosar nr. 793/2/2018

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL-VECHE

SENTINȚA CIVILĂ NR. 266
Ședința publică de la 27.07.2020
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE ALINA POHRIB
Grefier GABRIELA DIMITRIU

Pe rol se află pronunțarea asupra cauzei în contencios administrativ fiscal privind pe **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, în contradictoriu cu **pârâtul TINCU FLORIAN PETRE**, având ca obiect acțiune în constatare.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din 20.07.2020, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea amânat pronunțarea la data de 27.07.2020, când în aceeași compunere a hotărât următoarele:

CURTEA

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr de mai sus reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** a chemat în judecată pe **pârâtul TINCU FLORIAN PETRE**, solicitând ca în contradictoriu cu acesta să aprecieze asupra calității de colaborator al Securității a pârâtului, în acord cu prevederile OUG nr. 24/2008.

În motivare, arată că pârâtul a făcut obiectul verificărilor ca urmare a cererii de verificare nr. P 4523/16/19.12.2016, adresată C.N.S.A.S. de doamna

Potrivit Notei de constatare nr. DI/1/1276/15.06.2017, pârâtul a întocmit și semnat olograf cu numele real un *Angajament*, la data de 28.08.1981, preluând numele conspirativ „*Liviu*”.

Pârâtul a activat ca informator în perioada 1981-1987, fiind recrutat de I.J. Giurgiu, Serv. 3, inițial pentru supravegherea informativă a persoanelor aflate în baza de lucru a organelor de securitate pe linia Problemelor „Cetățeni Italieni” și „Contraspionaj italian”, precum și a unor cetățeni din rândul intelectualilor și artiștilor locali, mai ales membrii Cenaclului „Lucașfăruș” al Casei Municipale de Cultură Giurgiu. În anul 1983 titularul a trecut în legătura ofițerului însărcinat cu problema „Contraspionaj american”.

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, acesta a furnizat informații prin care se denunțau activități potrivnice regimului totalitar comunist, precum:

- ascultarea posturilor interzise - notă datată în antet de către ofițerul de legătură în 20.07.1983 (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 29);

- comentarii negative la adresa conducerii comuniste și a nivelului de trai - notele date în antet de către ofițerul de legătură în 17.06.1983 (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 31) și 01.07.1985 (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 6);

- legături cu cetățeni străini - notele date în antet de către ofițerul de legătură în 03.12.1984 (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 15), 22.03.1983 (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 33) și 05.03.1985 (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 10);

- intenția de a pleca/rămâne ilegal în străinătate - notele datate în antet de către ofițerul de legătură în 03.11.1981 (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 54-55), 24.02.1982 (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 42) și 10.12.1983 (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 22), precum și nota datată 24.10.1983 (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 27).

Reclamantul arată că în urma analizei informațiilor furnizate de pârât s-a constatat că acestea vizează îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice), a dreptului la libertatea cuvântului (art. 28 din Constituția României din 1965, art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

Invocă reclamantul incidența dispozițiilor art. 2 lit. b) teza I din O.U.G. nr.24/2008, potrivit cărora pentru colaborarea prin furnizarea de informații trebuie ca informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

În aceste sens, relevante sunt notele olografe furnizate de pârât sub numele conspirativ „Livid”, referitoare la: ascultarea/vizionarea posturilor radio/T.V. străine:

- nota datată în antet de către ofițerul de legătură în 20.07.1983, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numita S.C., respectiv „/.../ în urmă cu o lună de zile, sursa a primit de la numita S.C., funcționară în cadrul Serviciului Programare la I.C.J. Giurgiu, un pliant ce cuprinde programul și lungimile de undă ale postului de radio <Vocea Americii> pentru emisiunile în limba română, pe care îl anexez alăturat.” (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 29).

Arată pârâtul că înainte de anul 1989, posturile de radio străine occidentale au avut în permanență o poziție anticomunistă, fiind atent monitorizate de organele de Securitate, iar ascultarea emisiunilor acestor posturi de radio constituia un act de sfidare a regimului.

În speță, audierea și eventual colportarea știrilor transmise de postul de radio „Vocea Americii” reprezentau atitudini potrivnice regimului comunist întrucât persoana semnalată de pârât ca ascultătoare ale unor programe de știri, inclusiv cele aparent inofensive și fără implicație politică, a intrat în atenția ofițerilor de Securitate, care au dispus exploatarea informației.

Astfel, pe baza informațiilor furnizate de către domnul ȚINCU Florian Petre, sub numele conspirativ „Liviu”, ofițerul de legătură din cadrul fostei Securității a dispus următoarele:

„Numita S.C. a mai fost semnalată cu relații la Ambasada S.U.A. și Biblioteca Americană. Sursa a fost instruită să stabilească aceste relații și natura lor.” (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 29).

De asemenea, în privința comentariilor negative la adresa conducerii comuniste și a nivelului de trai, trebuie menționată:

- nota datată 17.06.1983 în antet de către ofițerul de legătură, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numita S.C., respectiv „/.../ numita S.C., ‘necăsătorită’ de aproximativ 24 de ani, din București. I...I. în discuțiile purtate, aceasta elogia modul de viață din Occident, în comparație cu condițiile din țara noastră. Sursa a înțeles, că aceasta frecventează Biblioteca și Ambasada americană din București, aducând uneori la serviciu unele materiale (reviste) de publicație americană. In prezent, i-a adus sursei pentru studiu un număr de 10 (zece) bucăți din revista <Sinteza>, publicată de Ambasada americană” (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 31);

- nota datată 01.07.1985 în antet de către ofițerul de legătură, prin care pârâtul Informa Securitatea în legătură cu numitul I.S., respectiv „/.../, acesta a făcut în dese rânduri aprecieri necorespunzătoare la adresa politicii partidului. Aceste aprecieri erau legate în general de lipsurile de bunuri de consum existente într-o anumită perioadă (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 6).

Arată reclamantul că este de notorietate faptul că Securitatea monitoriza cu atenție orice comentariu negativ la adresa conducerii de partid și de stat, cunoscut fiind faptul că regimul urmărea promovarea ideii că statul comunist era forma superioară de organizare politică și socială, în care toate persoanele aveau un nivel de viață ridicat, iar meritul pentru această stare de fapt se datora în exclusivitate partidului. Ca atare, orice contestare a deciziilor politice luate de conducerea comunistă reprezenta o atitudine potrivnică regimului totalitar comunist.

Comentariile legate de nivelul de trai reprezintă atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, fiind de notorietate faptul că, anii '80 au fost guvernați de o politică restrictivă în toate

domeniile, inclusiv în cel alimentar. Potrivit Raportului final al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România „sfârșitul anilor 1980 a coincis cu accentuarea politicii represive, inclusiv în plan economic.

Pe baza informațiilor furnizate cu sollicitudine de către pârât, ofițerii din cadrul Securității a dispus următoarele:

Nota ofițerului: „Numita S.C. nu a mai fost semnalată cu astfel de aspecte. Propun identificarea și efectuarea de verificări în vederea luării în lucru. Sursa a fost instruită să stabilească natura relațiilor celei în cauză cu personalul de la Biblioteca Americană și pe cine cunoaște acolo. În discuțiile purtate cu sursa acesta arată că într-una din reviste de regăsește un pliant cu programul de emisiuni „Vocea Americii” și lungimile de undă pe care emite, uitat de către cea în cauză în revista respectivă. /.../”; Însemnare marginală, /.../: „Verificări amănunțite, după care să fie lucrată în S.I. Să ise întocmească Fișă I.O.P.R. /.../” (dosar nr.R 243686, voi. 2, f. 31);

Nota ofițerului: „Material obținut în urma instructajului general. Se va exploata la Serviciul I: /.../ (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 6).

Referitor la legăturile cu cetățenii străini, reclamantul invocă în probatiune următoarele înscrisuri:

-nota datată 03.12.1984 în antet de către ofițerul de legătură, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul P.B., respectiv „/.../, mi-a relatat că, în urmă cu mai mulți ani, în Policlinica Giurgiu a lucrat o cetățeană R.F.G. După o perioadă de timp, acesta (doctorița) s-a reîntors în străinătate. Tot de la susnumita am aflat că mama sa este în relații de corespondență cu cetățeană R.F.G., care urmează, în perioada următoare, să ne viziteze țara ca turist /.../.” (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 15);

-nota datată 22.03.1983 în antet de către ofițerul de legătură, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numita T.V., respectiv „/.../. Prin luna ianuarie 1983, aceasta a primit vizita unui cetățean israelian, în vârstă de 21 de ani (aprox.), pe care l-a prezentat drept vărul său. Din discuțiile purtate, am aflat că cetățeanul străin a rămas o zi și la domiciliul acesteia.” (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 33);

-nota datată 05.03.1985 în antet de către ofițerul de legătură, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul C., respectiv „/.../, este în relații de corespondență cu o cetățeană din Israel, originară din Giurgiu. Momentan, individul este plecat la Combinatul Chimic din Turnu Măgurele și, după ce acesta va reveni, voi lua legătura cu el pentru a stabili unele amănunte.” (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 10).

Este de notorietate faptul că statul comunist încerca să limiteze relațiile neoficiale dintre cetățenii români și cei străini întrucât, prin astfel de contacte, cetățenii români puteau veni în contact cu ideile care circulau în lumea liberă și care nu erau foarte bine cunoscute în țară, iar cetățenii străini puteau cunoaște adevărata situație cu privire la condițiile de viață din România ori cu privire la gradul de respectare a drepturilor omului la noi în țară, situații care, evident, difereau profund față de cele prezentate de propaganda oficială a regimului.

De asemenea, este cunoscut faptul că orice persoană care își manifesta nemulțumiri la adresa condițiilor de trai din țară intra în atenția organelor de Securitate.

Arată reclamantul că pe baza informațiilor furnizate cu sollicitudine de către pârât, ofițerii din cadrul Securității a dispus următoarele măsuri:

Nota ofițerului: „/.../ Va fi identificată și verificată în evidențe familia B. Sursa a fost instruită să afle concret cine este cetățeană R.F.G. (medic), care în urmă cu câțiva ani a lucrat în Policlinica Giurgiu”; însemnare marginală, /.../: „Verificați și prin alte posibilități, chiar în evidențele policlinicii.” (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 15);

Nota ofițerului: „Numita T.V. a mai fost semnalată cu astfel de aspecte. Cea în cauză se află în atenția Lt. care va primi copia notei. Sursa a fost dirijată, în continuare, cu sarcini pe lângă aceasta. (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 33);

Nota ofițerului: „/.../. Informatorul a fost instruit să stabilească cu certitudine cine este <C.>, cine este cetățeanul din Israel, după care se va proceda la verificarea celui în cauză.” (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 10).

În ceea ce privește relațiile furnizate în legătură cu intențiile unor persoane pleca/rămâne ilegal în străinătate, arată reclamantul că trebuie avute în vedere:

-nota datată 03.11.1981 în antet de către ofițerul de legătură, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul G.I., respectiv „într-una din zilele lunii octombrie, am primit vizita a doi foști colegi de liceu: G.A. și G.L. ambii din Giurgiu, /.../. Printre subiectele abordate am atins și tema plecării în străinătate, idee pe care ne-a împărtășit-o G.I. în următoarea manieră: Fiind student la Facultatea de Cibernetică (A.S.E.) din București, el a afirmat faptul că nu va putea să se realizeze după terminarea facultății în țară, ci numai în străinătate. /.../.” (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 54-55);

-nota datată 24.02.1982 în antet de către ofițerul de legătură, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul G.I., respectiv „Aflându-mă cu prietenii într-o după amiază /.../, unul dintre ei, pe nume S.V., /.../, ne-a relatat cum că I.G., /.../, ar fi afirmat că este influențat în intenția lui de a pleca din țară de un anumit tovarăș, al cărui nume nu Fa amintit, ingineria întreprinderea <OțelulRoșu> din București. /.../.” (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 42);

- nota datată 24.10.1983, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numita C., respectiv „/.../, medicul C. a afirmat că ar dori să devină milionară și, fiind întrebată în ce mod crede și unde ar putea să-și realizeze această dorință, aceasta a spus: <Dincolo, în niciun caz aici.>. Continuând discuția, aceasta a spus că, probabil, lucrul acesta îl va realiza în Canada sau Australia, sursa nu a reținut precis./.../.” (dosar nr. R 243686, vol. 27);

- nota datată 10.12.1983 în antet de către ofițerul de legătură, prin care pârâtul, informa Securitatea în legătură cu fam. D, respectiv „/.../ Despre familia D. sursa cunoaște că i s-a jrefuzat de mai multe ori cererea de plecare în străinătate. Din discuțiile purtate cu aceștia a reieșit că vor face demersuri până li se va aproba plecarea.” (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 22).

Intenția unei persoane de a părăsi țara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei ce luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumiți batjocoritor „fugiți”, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate.

Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicate sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului. Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii.

Cât privește faptul că o parte dintre persoanele care doreau să emigreze alegeau - în situații limită (imposibilitatea părăsirii legale a țării), cu riscul vieții- calea forțării frontierei, precizăm că alegerea acestei soluții nu făcea din aceste persoane niște infractori de drept comun, întrucât, spre deosebire de situația din prezent, trecerea frauduloasă a frontierei nu era motivată de sustragerea de la executarea unor pedepse sau de activități de contrabandă, de trafic de ființe umane sau de trafic de narcotice, ci de interese legitime recunoscute oricărei ființe umane: prosperitatea, realizarea personală și libertatea.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist. Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetățenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat.

Este adevărat că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal.

La fel de adevărat este că legea penală a epocii pedepsea uneltirea împotriva ordinii sociale sau propaganda împotriva orânduirii socialiste. Prin urmare orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal.

Cu toate acestea denunțarea sau urmărirea informativă a unor persoane acuzate de săvârșirea uneia dintre aceste infracțiuni duce, potrivit OUG nr. 24/2008, la reținerea calității de colaborator al Securității, sau, după caz, de lucrător al Securității.

Pe baza informațiilor furnizate cu sollicitudine de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au spus următoarele:

-Nota ofițerului: „/.../ G. nu a mai fost semnalat, până în prezent, de sursă. După identificarea sa în cadrul A.S.E. București', materialul în copie va fi exploatat la I.M.B. Securitate <LIVIU> a primit sarcina să urmărească în continuare atitudinea acestuia, fiind instruit în acest sens. (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 54-55)

-Nota ofițerului: „Sursa a furnizat materialul ca urmare a instructajului primit. A fost instruit ca, în continuare, să ne informeze cu aspectele care interesează organele noastre. Propun ca nota, în copie, să se exploateze la I.M.B. Securitate.” (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 42);

-Nota ofițerului: „/.../ Informatorul a primit sarcini concrete pentru culegerea de informații despre persoane care au legături cu cetățeni străini și alte aspecte ce ar putea prezenta interes pentru organele noastre.” I...I (dosar nr. R 243686, voi. 2, f. 27);

-Nota ofițerului: J...I Sursa a primit sarcini să identifice pe cei semnalati, să afle locul de muncă, ce intenționează să facă pentru a li se aproba plecarea definitivă din țară, ce relații sau rude au în S.U.A. sau în alte state, apoi va fi informat S.M.B.-ul. Sursa a mai primit sarcina să furnizeze date și aspecte despre relațiile în care se află numitul S.I. cu familia D., ce alte relații mai are cu străinătatea, relațiile și poziția sa actuală la serviciu, la domiciliu. În funcție de aspectele ce vor fi furnizate, pentru faptul că numitul S.I. lucrează la Centrul de Calcul Giurgiu, propun verificarea complexă a acestuia și lucrarea lui în S.I.”] Însemnare marginală, /.../: „De acord cu propunerea.” (dosar nr. R 243686, vol. 2, f. 22).

Interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b), duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunțurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunțat, și, pe de altă parte, să excludă și denunțurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică.

Arată reclamantul că dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist.

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale.

Prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este așadar probată.

Referitor la cea de-a doua condiție, privind aceea ca informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, arată că și aceasta este probată în cauză, deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.

Pârâtul nu putea să cunoască în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoștință de situațiile pe care pârâtul urma să le denunțe.

Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul și ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situația denunțată, rezultă că pârâtul nu a menajat interesele persoanei denunțate, nu a avut o atitudine precaută și nici de protejare a celui denunțat.

Nesocotind interesele celui denunțat, *pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viață privată în privința celui denunțat atât timp cât a acceptat că persoana denunțată putea să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității, ca rezultat al denunțului său.*

Prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatările sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată, a dreptului la liberă exprimare) și, prin urmare, a vizat această consecință.

Informațiile furnizate de domnul TINCU Florian Petre au vizat îngrădirea:

- dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice;
- dreptului la libertatea cuvântului, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965 și art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Pârâtul TINCU FLORIAN PETRE a formulat *întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată.

Arată în apărare că reclamantul face referire la o denunțătoare, numita al cărui scop este acela de a folosi acest document pentru a-l incrimina pe pârât, și în acest fel a scăpa de învinuirea de calomnie într-un proces pe care pârâtul l-a intentat redactorului șef și respectiv publicației la care numita lucrează în prezent: "Giurgiuveanul".

Din filele dosarului nu se desprinde în niciun fel faptul că angajamentul la care se face trimitere ar aparține numelui Florian Tincu. *Semnătura olografă a angajamentului nu seamănă deloc cu cea a pârâtului, cel puțin, cea din ultimele 3 decenii, lucru care se poate verifica din documentele pe care pârâtul le-a semnat de-a lungul vremii.* Pe de altă parte caligrafia angajamentului seamănă, izbitor de bine, cu mare parte din cea a rapoartelor (vezi pagina 20) redactate de unul dintre așa zișii ofițeri de legătură, Lt. fiind imposibil de stabilit că angajamentul este scris de pârât iar nu de Lt.

Semnătura din Raport, care este un document scris de mână, are aceeași caligrafie ca și textul întregii note informative, existând indicii temeinice că cel ce a redactat conținutul notei, este și cel care a semnat-o, ulterior. Astfel, că nu poate fi considerat un document credibil, el putând fi introdus în dosar oricând și cu orice scop.

Solicită pârâtul să fie avut în vedere specificul contextului politico-istoric în care au fost consemnate relatările verbale ce pot fi caracterizate prin subiectivism, arbitrar și uneori simulare, care pot genera un conținut neclar, incert, neverosimil și fictiv. Calitatea și autenticitatea probelor puse la dispoziție creează îndoieli privind credibilitatea și acuratețea lor, așa cum voi demonstra în conținutul întâmpinării.

Pârâtul nu contestă că încă din anii de liceu (1973-1977), atât el cât și părinții săi, respectiv nașii săi de botez, rude ale părinților acestuia, erau foarte des vizitați de către organele de securitate care solicitau note informative despre relația lor cu un grup de cetățeni italieni, respectiv iugoslavi, rude apropiate (mătuși/unchi) ale acestuia:

Atât părinții cât și nașii săi de botez și rudele acestora probabil au fost permanent sub urmărirea organelor de Securitate. Ei făceau parte dintr-un lot de foști deportați în anii de după război, în zona Moldovei (localitatea Dorohoi). era nașul de botez al pârâtului, în timp ce era un fel de "tata mare" al acestuia, toate aceste persoane fiind înrudite, pe linie paternă, cu familiile ce după anii 1970 au început să își viziteze tot mai des, rudele stabilite în România, atâta vreme cât li s-a permis.

Prima vizită a Securității, de care pârâtul își amintește este când acesta avea circa 12-13 ani. În urma vizitei rudelor din străinătate, aceștia i-au dat mamei pârâtului gestionară la un chioșc de legume și fructe, pe lângă mai multe cadouri și pachete de cafea, țigări, haine pentru a le comercializa, cu scopul de a ajuta cu bani rudele din România. Probabil că la momentul acela regula impusă străinilor era aceea de a nu intra decât cu o anumită sumă de bani (valută) în țară. Deși nu a fost lăsat să fie da fată la acea discuție a ofițerului de Securitate cu

mama sa, pârâtul bănuiește că organele i-au solicitat mamei sale să declare care era scopul comercializării acelor produse și evident, proveniența lor.

Pârâtul bănuiește că momentul racolării de care fac vorbire organele de securitate s-ar fi putut produce pe fondul acestor probe pe care Securitatea le deținea în legătură cu rudele sale din străinătate, pe parcursul dosarului fiind relevate amenințările ofițerilor de Securitate asupra lui și a părinților săi.

Circumstanțele în care s-ar fi realizat această racolare au fost rezultatul șantajului, al presiunilor și al amenințărilor exercitate de către organele de Securitate.

În raportul din 16.06.1981, înainte de momentul așa zisei "racolări" (pag. 18/20) întocmit de lt. se consemnează:

„Cu prilejul contactelor efectuate cu acesta (n.n. -pârâtul), candidatul a informat asupra naturii legăturilor cu cetățenii străini și a raporturilor lui cu unele persoane din țară, care interesează organele de securitate”.

Securitatea solicita pârâtului datele ce trebuiau completate în rapoartele deja redactate de către ofițerii de urmărire. Concluzia că pârâtul se afla tot timpul sub amenințarea și șantajul organelor de Securitate se poate deduce din textul aceluiași raport:

„Când s-a impus, acestuia i-au fost solicitate note explicative (..) Cu prilejul contactului efectuat la 03.06.1981 a fost abordată problema necesității respectării legislației în vigoare, referitoare la relațiile cetățenilor români cu cetățenii străini. În acest sens am desprins faptul că sus numitul nu este pregătit în acest sens...”

Într-un alt raport (pag. 18/20) al aceluiași cpt. privind modul cum a decurs recrutarea , acesta precizează despre pârât: *„...i-am sugerat candidatului (am dedus că termenul de "candidat" însemna viitorul colaborator, în limbajul securiștilor) faptul că, în perioada care a trecut de la primul nostru contact m-am convins că și el este unul dintre aceia, care, în mod cinstit, corect și dezinteresat își pot aduce aportul la apărarea unor valori scumpe nouă tuturor. Candidatul si-a manifestat nedumerirea asupra modului în care ar putea face acest lucru, l-am demonstrat cum el, un simplu cetățean, dornic, să-si aducă aportul la realizarea unor sarcini specifice organelor de securitate, poate face acest lucru (...)"*

Arată pârâtul că argumentele folosite de un ofițer de Securitate, în discuția cu un tânăr de 22 de ani, pentru a-l putea convinge, erau de o singura natura. Nimeni nu și-ar fi putut permite să refuze solicitările Securității, la acea vreme, după ce îi fuseseră inițial relevate informațiile despre activitatea sa, despre relațiile sale cu cetățeni străini, aspecte din viața personală, dovezi ale manifestărilor sale anticomuniste, împotriva regimului ceaușist, nopțile dedicate, împreună cu grupul său de prieteni, ascultării unor posturi radio interzise (Europa liberă, Vocea Americii), dar mai ales măsurile ce urmau a fi luate împotriva sa și a părinților săi în cazul în care s-ar fi opus solicitărilor acestora.

Extrem de ciudat pare însă faptul că din conținutul materialelor cuprinse în Dosar, se desprinde deseori ideea că organele de Securitate nu cunoșteau date personale despre pârât, rapoartele cât și multe din note menționând eronat numele și prenumele pârâtului. Iată de ce în dosarul de informare al pârâtului, el apare ca ȚINCU Florin în loc de Tincu Florian Petre.

Erori mari și de neînțeles apar pe parcursul întregului Dosar, ce nu pot fi justificate în cazul unei instituții ce constituia o forță uriașă în România anilor 1980, un stat în care nimic nu se întâmpla fără știrea Securității.

Un exemplu în acest sens sunt Notele ofițerilor de Securitate , la pagina 1 a Raportului cu propunerea de recrutare, în care cpt. scrie că pârâtul ar fi locuit pentru o perioadă de timp la o altă adresă decât locuința părinților săi din cartierul Oinac, bloc 3, "Popa Șapcă", deși acesta nu a părăsit acest domiciliu decât după ce s-a căsătorit, mutându-se direct la locuința din complexul 1 și 2 D, de pe șoseaua București din municipiul Giurgiu, ce i-a fost repartizată soției sale de atunci,

În nota din 29.01.1985, lt. precizează că pârâtul ar fi primit o locuință din partea IGO Giurgiu, pe str. "Negru Vodă", care fusese anterior locuit de către un fost cetățean ce ar fi fugit între timp în RFG.

Arată pârâtul că aceasta este o altă dovadă a faptului că organele de Securitate erau obsedate de cetățenii fugiți din țară și că uneori strecurau în dosarele unor "candidați", persoane urmărite de ei (în cazul de față, pârâtul Tincu Florin), detalii total false, care pot fi verificate și confirmate astăzi de documentele despre situația imobiliară a pârâtului, în arhivele Primăriei Giurgiu, și care nu confirmă în niciun fel datele din rapoartele organelor de Securitate.

Dovada faptului că pârâtul primea uneori sarcini sub amenințare este *nota din 20.07 1983* în care lt. preciza în nota ofițerului:

„Materialul a fost furnizat de către sursă ca urmare a sarcinilor primite... în notă se făcea vorbire despre o anume Tanța și o anume lucrătoare în ICJ Giurgiu (locul de muncă al pârâtului, la acea dată), - femeie de serviciu, ce se presupune că i-ar fi furnizat pârâtului informațiile dorite de organele de urmărire. Ciudate par aceste confesiuni pe care o femeie de serviciu le făcea, tam -nisam, unui salariat care era etichetat ca "spion" și care , în niciun caz, n-ar fi putut avea același orizont de așteptări și aceleași preocupări ca salariața la care se face trimitere.”

Arată pârâtul că în opinia sa de multe ori ofițerii de legătură, sub presiunea superiorilor acestora , introduceau în notele despre cei pe care îi aveau sub observație, în cazul de față Tincu Florin, date și informații care să le confirme datele din rapoartele întocmite de ei și să le justifice activitatea de urmărire și informare.

În Raport se precizează că pârâtul ar fi încercat în două rânduri să intre la Facultate - o dată la Facultatea de Artă Teatrală și Cinematografică și altă dată la Facultatea de Biologie.

În mod real pârâtul a candidat la Facultatea de Arte Plastice din București și la Institutul Agronomic. Erau date elementare pe care lucrătorii unei astfel de instituții nu aveau cum să nu le cunoască.

Acestea sunt doar câteva detalii ce-l determină pe pârât să creadă că dosarul său este o făcătură. El nu recunoaște totodată o mare parte din persoanele ce apar în așa zisele sale note informative : - ce apar la pagina 8/20 a Dosarului, dr. (notă din 24.10.1983- pag 6/20 în dosar), (nota din 19.02.1983), (nota 22.03.1983, pag. 7/20), (notă 10.12 1983), (nota 20.07.1983 , pag. 9/20), (nota 26.04.1984, pag. 12/20) etc, etc.

În nota din 03.12.1984 lt. consemnează: (...) informatorul a fost recompensat cu de două ori cu bani, tinându- se cont si de faptul că acesta, în ultima perioadă , a avut niște greutăți în familie.”

Arată pârâtul că în cazul în care pârâtul ar fi primit bani din partea organelor de Securitate , suma ar fi fost acordată după cum se afirmă în notă, ca un ajutor "prietenesc", într-o situație critică, în care se afla pârâtul.

Pârâtul menționează că din ce își amintește, la acel moment mama sa era internată la spitalul "Filantropia" din București, operată de un cancer la sân, în timp ce tatăl său rămăsese fără servicii și că probabil această situație era considerată "critică" de către ofițerii de securitate.

Inexplicabil, la dosar nu există anexat sau fotocopiât niciun document (chitanță, proces verbal) care să confirme acest "gest caritabil" al organelor. Deși Securitatea nu omitea să obțină de la cei urmăriți de ei documente pe care, ulterior le-ar fi putut folosi împotriva acestora.

Ciudat devine acest gest și pe fondul faptului că pârâtul oricum era "strâns cu ușa" prin dovezile pe care Securitatea le avea despre micile sale revolte juvenile la adresa regimului de atunci și legăturile primejdioase cu rudele acestuia, cetățeni străini.

Invocă în acest sens un citat din Raportul cap. în "Raportul cu propunere de recrutare" a lui Tincu Florin datată 20.08.1981 (oaq.1): *în situația în care Tincu Florin va manifesta rețineri cu privire la propunerea noastră de a sprijini organele de securitate i se va lăsa impresia că am intenționat să realizăm pregătirea sa contrainformativă având în vedere relațiile pe care le are în rândul unor cetățeni străini".* Este vorba de mătușile si unchii acestuia.

O altă notă informativă datată 09.12.1980, din dosarul personal al pârâtului (pagina 10), o anume Irina declară despre faptul că Florin Tincu a scăpat ca prin urechile acului, în timpul

liceului, de întocmirea unui dosar și respectiv de beciurile securității, grație directoarei adjuncte a liceului la care acesta studia, numita intervenind în favoarea sa.

În aceeași notă se mai precizează că pârâțul scapă uneori aprecieri nedrepte la adresa orânduirii socialiste. După opinia lui granițele țării ar trebui lăsate deschise să plece cine vrea și să vină apoi cine vrea și când vrea...- consemnează într-o altă notă aceeași Inna.

cu tot Irina, într-o altă notă datată 20 .05.1981, la pagina 12 scrie printre altele: împreună (fost prieten și asociat, după 1990, al pârâțului), caută să convingă (Florin Tincu- n.n). pe oricine prinde într-o discuție cu argumente răsuflăte și cu citate din cărțile autorilor occidentali contemporani de structura șubredă și nedreaptă a societății noastre care exploatează omul care nu dă posibilitatea să se afirme celor cu adevărat talentați care retribueie prost munca depusă etc. După opinia lui Tincu ar trebui ca toate frontierele statului să fie deschise.

Din dosarul pus la dispoziție de CNSAS reiese că mai degrabă pârâțul Florian Tincu era cel urmărit, șantajat și denunțat la Securitate , de chiar unii dintre prietenii și cunoscuții săi care apar în dosar, în grupul său de prieteni, neavând profilul unui informator docil, dornic să ajute sistemul totalitar, împotriva căruia emitea păreri negative sau exercita acțiuni la nivelul vârstei sale și conjuncturii politice de la acel moment.

Pârâțul declară că șansa sa de a nu fi probabil reținut în mai multe rânduri de organele de securitate pentru diferite abateri de la conduita și obligațiile sale de cetățean , în timpul regimului comunist a fost și prietenia sa cu fiica șefului Securității orașului Giurgiu, colegă cu el de clasă la liceul "Ion Măiorescu".

Pârâțul recunoaște faptul că de multe ori fusese chemat singur sau împreună cu colegi de-ai săi să semneze declarații dictate de organele de Securitate pentru diferite "infracțiuni": comentarii răutăcioase la adresa regimului, bancuri malițioase la adresa lui Nicolae Ceaușescu, lectura unor reviste sau ziare provenite din Occident etc.

Este de notorietate că multe din notele pe care tinerii erau constrânși să le dea "organelor", la acea vreme, se bazau pe declarații după modelul: ...este adevărat că în ziua de...la ora...în prezența...acasă la...ați discutat despre...numitulX manifestând interesul pentru...ce contravin legilor țării...

Pârâțul mai mărturisește că era conștient de faptul că unii dintre cei din grupul său de prieteni puteau fi informatori și că de multe ori notele pe care i le-a solicitat organele de Securitate , cu diferite ocazii, erau de fapt încercări de a se proba dacă acesta este sincer sau nu cu ofițerii de Securitate.

ÎN continuare, pârâțul invocă faptul că un motiv de suspiciune ridică și faptul că aproape toate notele din Dosarul pârâțului par trase la indigou, ale având aproape același conținut, diferind doar persoanele vizate și detalii asupra contextului în care aceștia au avut ceva de declarat.

Foarte rar apare contextul în care pârâțul ar fi cunoscut acele persoane. Un amănunt ce duce la ideea că o mare parte din note erau dinainte redactate/concepute fiind comandate surselor de informație în funcție de interesul imediat al ofițerilor de legătură.

În mod paradoxal, în notele de urmărire ale numitului Tincu Florian denunțătorii acestuia scriau despre aceleași lucruri de care se interesau organele de Securitate în cazul pârâțului, declarat colaborator: relațiile cu cetățeni străini, interesul tinerilor pentru posturile de radio străine, manifestările anticomuniste ale cetățenilor, pe fondul nemulțumirilor acestora.

În dosar nu este consemnat niciunul din prejudiciile aduse lui însuși prin aceste note denunțătoare, la adresa sa. Deși bănuiește că în notele ofițerilor existau destule dovezi ale șicanelor și problemelor pe care organele de Securitate i le-au creat de-a lungul întregii sale adolescențe, schimbându-i radical punctele cardinale ale vieții și ale carierei sale , anulându-i nejustificat din șansele și oportunitățile pe care le-a avut și le-ar fi avut la dispoziție.

Unul dintre aceste momente este acela în care dosarul său, în care solicita (în perioada 1983-1984), să plece la o școală de jurnalism, a fost respins fără nicio explicație. Acest refuz al Securității apare astăzi în cadrul notelor informative, acolo unde denunțătorii scriau despre conduita sa morală din acea perioadă, ostilă regimului

Solicitările sale , de a pleca în vizită, în străinătate, la rudele sale din Italia sau Iugoslavia, au fost de asemenea, ani la rând amânate, dar niciodată consemnate în vreo notă a Securității.

Nici măcar solicitarea de a se putea trata la o clinică din Italia, sau de a primi medicamente din străinătate, pârâtul fiind cunoscut ca un cardiac cronic, încă de la vârsta de 9 ani nu a primit niciodată acordul Securității, deși era vorba despre sănătatea sa și nicidecum de altceva.

În concluzie este clară teama organelor de Securitate de intenția pârâtului de a nu se mai întoarce în țară în cazul în care ar fi fost lăsat să plece. Chiar și după căsătoria pârâtului încercările de a pleca măcar în excursie, în afara granițelor, au fost sortite eșecului.

Rudele din străinătate renunțaseră chiar să mai facă și fotografii cu pârâtul, părinții și rudele acestuia, la ultimele lor vizite, de teama problemelor pe care Securitatea le-ar fi putut crea celor rămași în țară, după plecarea lor.

Invocă pârâtul că este ciudat că rudele acestuia din străinătate, au fost permanent trecute în dosarul său de informare, după cum rezultă din dosar ca cetățeni străini și nicidecum într-o relație de rudenie cu pârâtul. Ciudat este și faptul că pe ofițerii de informare , conform notelor din dosar, nu i-au interesat niciodată relația pârâtului cu unchiul său din Iugoslavia (unchiul Gorino) ce luptase în al doilea război mondial. în grupul de partizani ai lui Josio Broz Tito. persoană care deținea la momentul vizitelor sale în România, o înaltă funcție politică în țara sa.

Referitor la numita de care pârâtul își mai amintește vag, al cărui nume apare în Dosarul de informare (pag. 3/20), organele insistă pe ideea că Florin Tincu i-ar fi informat pe ofițeri de faptul că aceasta frecventa Biblioteca Americană, deși era limpede pentru oricine că o persoană ce deține reviste distribuite prin această instituție trebuia să aibă o anumită legătură cu cei de aici. Așa zisul raport al pârâtului neavând nicio relevanță și neputând produce efecte negative asupra respectivei persoane, Securitatea având deja aceste informații.

În notele la care se face trimitere, de care pârâtul își aduce aminte foarte greu după cei aproape 40 de ani consumați de la acele momente, regăsește mulți dintre colegii săi de liceu, colegi de servicii și prieteni din anturajul său, ceea ce îl face să creadă că prin intermediul unor așa zise informări despre aceștia se urmărea atragerea în colectivul de colaboratori și a altor persoane despre care mai întâi trebuiau obținute informații compromițătoare ce i-ar fi transformat în persoane ușor șantajabile .

Pârâtul declară că ștergerea din memorie a acelor momente și personaje dovedește că nu a dat importanță prea mare interesului Securității pentru persoana sa, problemele sale de servicii, proiectele sale de familie, pentru construirea unei cariere care să îi aducă satisfacție, participarea sa permanentă la o serie de activități cu caracter cultural și educativ (actor într-o trupă de teatru de amatori, membru al unui Cenaclu literar, aprig cititor de literatură), deturnându-i atenția de la scenariile țesute de organele de securitate , ce îl transformau într-un complice, fără voia sa.

Pârâtul nu a acordat importanță notelor ce i s-au solicitat atâta timp cât el era sigur că nu pune niciodată în pericol siguranța personală a familiei cuiva

În sprijinul acestei afirmații stă nota din 5.12.1985 (pag.3, scris de mână) în care, solicitat să informeze despre un coleg al său de Cenaclu (Cenaclul Mihai Eminescu din Giurgiu), pârâtul scria: este printre altele un individ înzestrat cu mult har, cu o capacitate creativă și o ingeniozitate extraordinară (...) un bun camarad, în apropierea lui te simți bine, degajat. De asemenea, nota din 01.02 1982 (pag. 45 scris de mână) în care pârâtul notează elogios despre un alt coleg de cenaclu, Ion Gaghii.

Notele, pe care pârâtul, în marea lor majoritate, nu își mai amintește să le fi redactat, cui au fost înmânate și în ce împrejurări, erau de cele mai multe ori puerile, de genul celei din 13.08.1985 (pagina 5, scris de mână) în care se observă încercarea pârâtului de a scăpa cu orice preț de insistențele organelor:

„Din discuțiile purtate în cadrul anturajului numitei aceasta se pare că urmează a se căsători cu un tânăr din Giurgiu fost coleg de liceu, actualmente student la Politehnică. Pârâtul promitea că se va interesa la ce facultate activează acesta. „

Acest lucru nu ar fi afectat în nici un mod viața celor doi.

Pârâtul dă exemplul numitului (Dosar informative, pag. 3/20), operator la întreprinderea Cinematografică Giurgiu, coleg de serviciu.

Într-o așa zisă notă informativă despre numitul se arată că pârâtul ar fi făcut aprecieri defavorabile la adresa acestuia, afișând o atitudine ostilă regimului.

Despre numitul pârâtul declară că nivelul submediocru al acestuia nu puteau atrage în niciun fel atenția Securității și că mai degrabă era o diversivone, organele urmărind ca prin intermediul acestuia, cunoscut ca "gură slobodă" să îl determine pe lordache să își toarne colegii de servici, ICJ fiind o instituție de cultură din care Securitatea spera să afle multe.

Pârâtul arată că este ciudat că în acea perioadă directorul ICJ, era în mod frecvent văzut în compania ofițerilor de Securitate, sediul instituției cât și cele două cinematografe din oraș fiind locuri de întâlnire ale "organelor" cu informatorii, o informație ce era de notorietate la acea vreme.

Numiții sunt alți doi prieteni ce făceau parte din grupul pârâtului și care apar în așa zisele note de informare ale acestuia, cu detalii care erau cunoscute încă din perioada liceului despre aceștia, ca de pildă faptul că erau niște inadapabili, ca și pârâtul. Notele despre care se amintește în Dosar sunt cu siguranță scoase din context și fabricate cu scopul clar al organelor de securitate de a-l verifica pe pârât dacă informează corect sau nu ofițerii acestei instituții asupra celor discutate de grupul de prieteni al celor trei.

Pârâtul recunoaște însă că în numeroase rânduri i s-a solicitat de către organele de Securitate să informeze asupra nemulțumirilor cetățenilor, ale prietenilor și rudelor, nemulțumiri sociale care erau pentru toți aceleași și pe care nu puteai să le omiți și să nu le numești, atâta timp cât toți sufereau de aceleași lipsuri. În sprijinul acestor afirmații vine specificația din pagina 4/20, în nota ofițerului: Sursa a furnizat materialul ca urmare a instructajului primit. A fost instruit ca în continuare să ne informeze cu aspectele care interesează organele noastre.

În pagina 4/20 se mai face trimitere la numitul al cărui nepot rămăsese în străinătate. Din nota ofițerului se deduce că pârâtul fusese obligat să stabilească urgent care sunt rudele acestuia și relațiile cu acestea.

În aceeași pagină 4/20 se amintește de o anume persoană, o giurgiuveancă al cărui fiu fugise în America. Din nou, în nota ofițerului apare precizarea:

„Sursa a furnizat materialul ca urmare a instructajului primit.”

Informația la care făcea referire ofițerul era o "bârfă" mondenă pe care, la acel moment, o cunoștea tot orașul, și anume că fiica acesteia, urma să se căsătorească cu un "tovarăș" din anturajul activului de partid.

În pag. 5/20 apare numele lui (magaziner), coleg de servici al pârâtului, la ICJ. Este vorba despre o notă informativă în care se vorbește despre o amicică a lui numita ce întreținea relații, probabil intime, cu un cetățean străin.

Și aici se face din nou precizarea că "sursa", adică pârâtul, urma să fie instruit pentru a afla mai multe despre relația dintre cei trei.

Această notă pare o făcătură atâta vreme cât aceste informații, ofițerii de securitate le putea afla direct de la ce recunoscuse în câteva rânduri de față cu mai mulți colegi de serviciu că are relații cu Securitatea sau de la directorul ICJ, prieten la cataramă cu reprezentanții Securității.

Bănuiala pârâtului că era una dintre sursele ofițerilor de Securitate este nota din pag. 8/10. În ea numitul menționa că o cunoștință, i-ar fi destăinuit că lucrează cu organele de securitate.

O asemenea destăinuire nu îi poți face decât unui coleg de "turnătorii".

În aceeași notă se face referire la faptul că fata era din comuna Putineiu și că renunțase la liceu, trăind de ceva timp în concubinaj cu un tânăr. Această Notă nu poate aparține unui individ căruia Securitatea îi pusese eticheta de "spion".

Tot în pagina 9/20 se continuă suita deconspirării identităților colegilor de servici ai pârâtului. Astfel, o notă atribuită pârâtului, face trimitere la casierita cinematografului "Lumina", numita despre care se consemnează faptul că primise recent vizita unui

cetățean israelian, prezentat ca vărul acesteia. Este de neînțeles cum organele de Securitate încercau să facă presiuni asupra pârâtului pentru obținerea informațiilor despre o casieră din ICJ, cât timp puteau obține toate acestea de la directorul acestei instituții.

Pârâtul, în mare parte rezultând din notele ce i s-au solicitat (majoritatea lor nefiind reale) în acea perioadă îi trimitea pe piste false pe ofițerii de Securitate. Aceasta este și informația din pagina 6/20, în nota referitoare la o anume în care pârâtul consemnează că aceasta dorea să devină milionară în Canada sau America. Este vorba despre o notă solicitată de organele de securitate, se spune în raport, după deplasarea pârâtului într-o comună din județul Botoșani. O informație cel puțin ridicolă.

Tot în pagina 6/20 se amintește despre un anume unchiul unei amice a pârâtului (deși pârâtul nu își amintește de aceasta), care i-ar fi mărturisit despre un frate al unchiului fetei, din America ce dorea să treacă înot în Iugoslavia și de aici să plece în SUA. O informație la fel de bulversantă care frizează ridicolul, în condițiile în care o tânără de 19 ani ar fi putut avea alte griji decât să fugă la primul străin întâlnit și să-i vorbească despre planurile de fugă ale unchiului ei în America. E limpede că notele respective au fost contrafăcute doar pentru satisfacerea șefilor ierarhici ai ofițerilor de legătură din acest Dosar al numitului Florian Tincu.

În pagina 9/20 și 10/20 apare numele numitei colegă cu pârâtul într-o trupă de actori amatori, a orașului, despre care cei ce o cunoșteau știau că băiatul pe care-l avea era produsul relației acesteia cu un cetățean francez. De menționat aici că ofițerul ce întocmește nota de informare ce apare în pag. 10/20, cu referire la este un tânăr ce făcea parte din anturajul pârâtului și care întocmea multe din notele informative, atribuite numitului Tincu Florin, pe baza discuțiilor "amicale", cu acesta, cu diferite ocazii, și nicidecum la solicitarea expresă a pârâtului.

Notele de informare redactate de acesta nu i se pot imputa pârâtului, calitatea acestuia în raport cu It. fiind aceea de prieten și nicidecum de colaborator.

Faptul că acesta folosea relația de prietenie drept pretext pentru a informa Securitatea, nu este o acțiune imputabilă pârâtului, în sensul de a fi prejudiciat imaginea anumitor persoane.

Pârâtul consemnează și faptul că numitul It. nu face referire în niciuna dintre notele sau rapoartele sale la ceilalți membri ai grupului din care făcea parte și pârâtul pentru a nu-și deconspira o serie de colegi din Miliție și Securitate.

Un alt personaj din dosarul pârâtului este prieten apropiat, fost coleg de servicii la Prefabricate Port, Giurgiu (secția grafică), iar după 1990 chiar asociat într-un SRL ce avea ca obiect de activitate producția publicitară. Pârâtul își aduce aminte că organele îi ceruse la un moment dat să le ofere mai multe amănunte și despre acesta, ce se presupunea că ținea legătura cu numita al cărui frate era fugit în SUA și care urma să se căsătorească cu un cadru de partid. Pârâtul își aduce aminte că a refuzat cu orice risc să ofere organelor de informații ceva ce l-ar fi putut leza în vreun fel pe prietenul său.

O altă notă de care pârâtul nu-și amintește este aceea despre numita (pag. 11/20), căsătorită în Italia și două personaje introduse probabil în dosarul pârâtului, așa cum se procedaseră de-a lungul timpului și cu alții, după cu pârâtul a încercat să demonstreze, cu exemple concrete, pentru ca ofițerii să își salveze pielea și activitatea în fața superiorilor din Securitate.

În pag. 11/20 apare o notă în care pârâtul redactează o informare despre mătușile și unchii săi tocmai sosiți din Italia. Textul pare ticluit de o persoană care nu-i cunoștea mai deloc pe aceștia. Cu siguranță și această notă a fost contrafăcută cu scopul clar, ce rezidă din notă, de a o pune sub urmărire pe numita (cunoscută de giurgiuveni sub porecla de recepționeră a hotelului "Victoria" unde erau cazate rudele pârâtului. Vina recepționerei era faptul că primise o serie de cadouri din partea rudelor pârâtului.

Nicidecum organele de Securitate nu erau interesate în acea informare de scopul vizitei cetățenilor italieni, lată adevărata față a securiștilor din acele timpuri și la ce se reducea nivelul profesional al acestora.

Relevantă este nota ofițerului care dovedește că pârâtul a fost timp de 6 ani folosit ca încă o modalitate de justificare a activității ofițerilor din această instituție de temut: Securitatea.

La pag. 12/20, în nota datată 06.11.1981, de care pârâtul declară că nu își amintește, el este solicitat să dea informații despre un anume a cărui identitate spune că îi este total necunoscută. Securității însă cunoșteau din alte surse faptul că acesta era un fidel ascultător al postului de radio Europa liberă și că se ocupa cu vânzarea de haine de proveniență străină. O altă mostră a găinăriilor de care se ocupau ofițerii de Securitate și pe care le puneau pe seama așa ziișilor informatori.

Într-o altă notă pârâtul demonstrează stângăcia organelor și confuzia acestora la momentul în care aceștia contrafaceau anumite informații în funcție de interesele lor. Este vorba de textul din pag. 12/20 în care se face trimitere la nota din 03.03.1984 în care apărea ipoteza (în urma unui ipotetic dialog dintre vărul primar al pârâtului, și Florin Tincu), că îi vorbise vărului său primar, Tincu despre un anume ce avea o soră căsătorită în RFG. De menționat că numele vărului primar al pârâtului (a se observa originea italiană a numelui acestuia- apare în notele informative al organelor de Securitate în mod greșit Bohonea, deși acesta se afla și el de multă vreme în atenția Securității, după cum el însuși mărturisise părinților lui, cât și părinților pârâtului, pentru a-i pune în gardă.

Pârâtul susține că aceste informații, organele de Securitate le putea deține chiar de la vărul primar al pârâtului, ce la rândul său a fost hăituit și vizitat vreme îndelungată de organe, din același motiv: rudele sale stabilite în străinătate. Pârâtul consideră ciudată această notă și prin faptul că la data redactării acesteia - după cum apare în Dosarul de informare - avea aproape 30 de ani, era căsătorit și se învârtea într-un cu totul alt cerc de prieteni, neavând niciun motiv să îi facă pârâtului, ce abia împlinise 22 de ani, astfel de confesiuni.

Mai apar în pag. 12/20 și 13/20 numiții Sorin și Clarica de care pârâtul declară că nu își amintește absolut nimic. Chiar și în notele ofițerilor se confirmă acest lucru. Numitul apărut în aceeași notă, este unul dintre prietenii de familie ai pârâtului, cu care își făcea dese vizite după căsătoria cu Pârâtul declară că își aduce aminte vag că în casa numitului ar fi cunoscut o doamnă ofițer, pe care organele de Securitate au identificat-o cu numele de și despre care pârâtul nu deține însă în Dosarul său de urmărire nicio presupusă notă de informare.

În aceeași pagină 14/20, în nota ofițerului, apărea solicitarea expresă a ofițerului ca pârâtul să obțină informații despre o cetățeană stabilită în Israel aflată în relație cu un prieten de familie al pârâtului (numitul Tincu Florin). Din ”nota” din Dosar, redactată în 05.03.1985 se poate constata că pârâtul nu mai răspundea provocărilor și solicitărilor organelor de securitate, în ciuda riscurilor la care se expunea.

Urmează o ultimă notă a dosarului datată 13.01.1983 despre un anume ce se ”juca” de-a DJ-ul la o discotecă din Giurgiu . Tincu Florin recunoaște că atât el cât și alți prieteni ai săi mergeau des aici și că la un moment dat au fost solicitați atât de către organele de Miliție cât și cele de Securitate să dea declarații despre ceea ce se petrecea acolo (de parcă ei nu ar fi știut), despre genul filmelor prezentate de numitul Savu pe timp de noapte, în discotecă, fiind de notorietate pentru giurgiuveni că acesta oferea publicului producții XXX, dar și despre scandalurile provocate de câțiva interlopi din acea perioadă.

Informațiile din volumul 2 al Dosarului informativ, așa cum se precizează în nota din pag. 14/20, nu au caracter relevant.

Chiar și în cele 25 de note de informare, pârâtul nu recunoste mulți din subiecții acelor note, despre care se presupune că ar fi furnizat informații, o altă categorie de note informative sunt cele care de fapt erau produsul unor discuții amicale purtate nu într-un cadru oficial, ci dimpotrivă la petreceri sau întâlniri amicale, unde nu se putea prezuma că prietenul de conversație este un colaborator al securității.

Caligrafia ofițerului de legătură, seamănă izbitor cu cea a pârâtului.

Semnătura pe cele 25 de note, ridică serioase semne de întrebare, neprezentând niciun element din seria de semnături date de pârât în ultimii 30 de ani pe documente oficiale.

Raportul privind analiza informatorului "Liviu" este scrisă de nimeni altcineva decât de un individ ce a făcut parte multă vreme din anturajul pârâtului, "prietenu" său, It.

Acesta nu s-a deconspirat niciodată că tocmai el era cel ce îl trăgea de limbă și totodată cel care confirma sau infirma în fața șefilor Securității, declarațiile pârâtului, atunci când acesta era vizitat de organele de Securitate, deseori mimând că îl protejează pe acesta de eventuale probleme.

Din al doilea an de recrutare (1982) - conform celor inserate în Dosarul de Informare - notele ofițerilor de legătură arată că pârâtul nu mai răspunde solicitărilor și șantajurilor organelor, după cum recunoșteau chiar ofițerii securității în rapoartele lor, ce menționau că "Tincu Florin" le declara că ar dori să fie lăsat în pace pentru că dorea să se căsătorească.

Prin aceste note ofițerii probabil încercau să motiveze astfel, în fața superiorilor, lipsa de activitate a pârâtului.

În pag. 18/20, din raportul datat 20.06.1986 se arată că pârâtul a refuzat cu ostentație să mai furnizeze date stricte despre cineva anume, cele 13 alte note informative fiind, așa cum menționau ofițerii de securitate, ca irelevante.

Cu prilejul contactului efectuat la 03.06.1981, a fost abordată problema necesității respectării legislației în vigoare. referitoare la relațiile cetățenilor români cu cetățenii străini. În acest cadru s-a consemnat că nu este pregătit în acest sens, motiv pentru care acesta a explicat câteva din prevederile HCM 18/1972, insistând asupra necesității respectării acestora de către toți cetățenii români.

La scurt timp după toate aceste însemnări din dosarul de informare al lui "Tincu Florin" apărea nota despre așa zisa recrutare a pârâtului.

Pârâtul este convins însă că informațiile pe care le-a furnizat nu au fost niciodată de natură a prejudicia viața, cariera sau starea socială a celor vizați de Securitate, ci doar erau date ca răspuns la solicitările organelor de Securitate.

În cauză s-a administrat proba în înscrisuri, în cadrul căreia pârâtul a contestat scrisul și semnătura din conținutul acestora. Procedând la aplicarea dispozițiilor art.302, 303 Cpc *în cauză s-a administrat proba cu expertiza grafoscopică*, sens în care la filele 159 – 174 (vol. II, Supliment) a fost anexat Raportul de expertiză criminalistică nr. 68/11.03.2020, întocmit de Institutul Național de Expertize Criminalistice.

Analizând actele și lucrările dosarului prin raportare la argumentele prezentate de părți și la probatoriul administrat în cauză, Curtea reține următoarele:

În fapt. Pârâtul TINCU FLORIAN PETRE a semnat un «Angajament» (fila 44, vol.I) prin care s-a obligat:

„să sprijin organele de securitate în rezolvarea unor probleme specifice activității acestora. Totodată, mă angajez să păstrez secretul legăturilor mele cu aceste organe față de orice persoană și să furnizez date și informații, în mod sincer. Materialele pe care le voi întocmi le voi semna cu numele conspirativ „Liviu”.

Acest Angajament a fost scris olograf și însușit prin semnătură de pârât, care în fața instanței a contestat valabilitatea scrisului și semnăturii.

Coroborând materialele (înscrisuri) anexate la dosar de pârât în cadrul procedurii de verificare de scripte (filele 242 – 258 și 279 -297, vol.I) cu probe grafice prelevate de instanță în ședința din 01.04.2019 (filele 62 – 69) și cu Raportul de expertiză grafoscopică, prin care s-a concluzionat că documentul intitulat „Angajament” este scris și semnat de pârâtul Tincu Florian Petre, Curtea va înlătura apărările contrare ale pârâtului, reținând că în cauză s-a făcut dovada faptului că „Angajamentul” provine într-adevăr de la pârât, fiind redactat și semnat de acesta.

De asemenea, Curtea va observa că acest înscris se coroborează cu Raportul întocmit de lucrătorul Securității, anexat la dosar la fila 45 și urm (vol.I), din care rezultă faptul că angajamentul de colaborare cu organele Securității a fost întocmit la data de 28.09.1981,

ocazie cu care pârâtul a fost informat cu privire la „realizarea unor sarcini specifice organelor de securitate”, acesta declarându-se de acord să sprijine organele de securitate. În același sens, al momentului de la care a avut loc recrutarea și însușirea „Angajamentului” relevant este și Raportul de la fila 59 (vol.I), în care se consemnează faptul că „informatorul „Liviu” a fost recrutat și luat în legătura organelor noastre în luna septembrie 1981 (...) pentru supravegherea informativă mai eficientă a (...) persoanelor suspecte de activitate ostilă orânduirii noastre precum și încadrării informative a unor grupuri de tineri, membri ai cenaclului literar „Luceafărul” al Casei de Cultură ”.

Potrivit aceluiași Raport de la fila 45 (vol.I), precum și potrivit rapoartelor ulterioare (filele înscrisului de la fila 33 intitulat „notă” care se coroborează cu acest angajament, pârâtul a fost instruit cu privire la problemele pe care trebuie să le aibă în atenție „și cum trebuie să procedeze pentru a rezolva sarcinile primite”.

Potrivit Raportului întocmit de I.J.Giurgiu Securitate la data de 06.05.1982, din septembrie 1981 și până în mai 1982 „informatorul a furnizat un număr de 20 de note informative, care s-au exploatat pe diverse linii de muncă, precum și la diverse unități ale M.I. Cel în cauză se dovedește a fi un bun informator, este întotdeauna prezent la întâlniri, îi place munca de culegere de informații, dovedind și calitățile necesare pentru această muncă. Datorită buneii legături ținută cu acesta și datorită strădaniilor sale, informatorul s-a dovedit de la întâlnire la întâlnire mai bine pregătit în culegerea de informații. Pentru activitatea depusă, la data de 05.03.1982 informatorul a fost recompensat cu suma de 300 lei din fondul CIS (...)”

Potrivit Raportului din 07.01.1983 (filele 61 și urm, vol.I), în intervalul mai 1982 – ianuarie 1983 pârâtul nu a mai depus eforturi în munca de culegere informații, datorită faptului că intenționează să se căsătorească, caută un loc de muncă pentru viitoarea soție, a fost plecat pentru pregătiri în scopul perfectării căsătoriei. Măsurile propuse prin acest Raport au fost în sensul că „se impune să i se traseze sarcini concrete și să fie lăsat să-și aleagă singur modul de pătrundere în intimitatea elementelor din baza de lucru spre care este dirijat.”

Constată instanța că din coroborarea acestui înscris cu înscrisul de la fila 64 (Raport din 11.10.1983) rezultă că pârâtul a întrerupt doar temporar colaborarea cu organele de Securitate, în cursul anului 1983, reluând însă această colaborare de la data de 13.10.1983. Deși pârâtul a dat o altă interpretare acestei întreruperi a furnizării notelor informative, Curtea va observa că, în realitate, din probele dosarului rezultă că ea nu a fost cauzată de convingerile proprii, potrivit cărora a intenționat să nu mai colaboreze cu organele Securității datorită caracterului nelegal sau imoral al acestei colaborări, ci faptului că a fost ocupat cu rezolvarea unor chestiuni personale, ulterior revenind la furnizarea în mod continuu și abundent a informațiilor către organele de securitate.

Dovadă în acest sens stă Nota Raport din data de 03.12.1984 (fila 65), potrivit căreia „de la data ultimei analize și până în prezent informatorul a furnizat un număr de 25 de materiale informative care au fost exploatate în special pe profil de contraspionaj cât și la celelalte compartimente. Materialele sunt valoroase, ceea ce dovedește interesul pe care l-a manifestat informatorul în munca de culegere de informații”

De asemenea, Nota Raport din 20.06.1986 consemnează că informatorul „Liviu”, de la data ultimei analize „a furnizat un număr de 13 materiale informative. (...) Sursa reprezintă garanția unei colaborări inspirate (...)”

Curtea va observa că toate aspectele referitoare la situația de fapt, relevate de Rapoartele întocmite de organele de Securitate, sunt confirmate întocmai de Notele informative atașate la dosarul cauzei, acestea fiind furnizate în număr impresionant – 57 de note informative – în perioada 1981 – decembrie 1985.

Conform Raportului anexat la fila 67 din dosar, această activitate a pârâtului, cu numele conspirativ „Liviu” s-a desfășurat „în rândul unor persoane cu rude sau relații în străinătate, despre care a furnizat un număr considerabil de informații care s-au exploatat atât pe linia serviciului III cât și pe linia altor servicii și compartimente (...)”

În raport de toate aceste aspecte, în dezlegarea situației de fapt, Curtea va reține că materialele informative la care se face referire în Notele de analiză și Rapoartele angajaților Securității relevă întocmai activitatea depusă de pârâtul Tincu Florian Petre, *sub numele conspirativ „Liviu”*, că această activitate de culegere de informații a fost una extrem de bogată precum și faptul că ea a avut un caracter continuu în perioada 1981-1985, întreruperea din anul 1983 nefiind relevantă sub acest aspect.

De asemenea, în analiza situației de fapt Curtea va da relevanță inclusiv *conținutului notelor informative* provenind de la pârât, semnate cu numele conspirativ „Liviu”.

În acest sens, cu caracter prioritar va observa instanța că deși pârâtul a negat semnătura de pe aceste note informative, probele administrate în cauză dovedesc contrariul, o probă cu greutate aparte fiind rezultatul Raportului de expertiză grafoscopică, în cuprinsul căruia se concluzionează că *„notele informative și Angajamentul (n.n.analizate de experti) au fost scrise și semnate de numitul Tincu Florian Petre”*.

Această concluzie a experților corespunde propriei convingeri a instanței, formată în urma studierii scrisului și semnăturii de pe înscrisurile redactate în procedura verificării de scripte, care relevă faptul că există asemănări de substanță între particularitățile scrierii din conținutul Angajamentului și Notelor și particularitățile probelor prelevate de instanță.

În acest sens, după cum în mod corect au observat experții, urmează a se constata că imaginea de ansamblu a tuturor grafismelor contestate de pârât este una omogenă, definită de caracteristici comune ce se înscriu în coordonatele aceleiași matrice grafice.

Deși cele două grafisme contestate de pârât – notele informative și probele prelevate de instanță în procedura de verificare de scripte – sunt de factură diferită, fiind executate la un interval mare de timp, între acestea există corespondențe în ceea ce privește dominantele grafice. De asemenea, există corespondență și în ceea ce privește modul de amplasare a semnăturii față de text.

Astfel, cum în mod corect au observat experții cu ocazia expertizării scrisului și a semnăturii, particularitățile constatate se referă la: corpul liniar al majusculei „S” cu incipiența în cârlig și finalizarea în laț; majuscula „G” redactată prin asocierea unui element unghiular unui semn grafic similar majuscula „C”, minuscula „f” redactată cu linia de atac concavă, cu deplasanta liniară și elementul de barare liniar, cu incipiența în croșet, trasat pe linia de bază; minuscula „g” redată cu ovalul comprimat, deschis și deplasanta în laț dilatat, semnul grafic al minusculei „ă”, arcadat, trasat printr-o mișcare sinistrogiră din finalul literei; baza în laț poligonat a majusculei „L”; majoscula „F” executată în trei etape, cu segmente incipiente în croșet; finalizarea în laț alungit orizontal a majusculei „D”; ovalul deschis al minusculei „o” cu incipiența în croșet și finalizarea în micorbuțetă; plafonul separat alungit incipient în cârlig al majusculei „T”.

Având în vedere aceste aspecte, probate prin înscrisurile de la dosarul cauzei și raportul de expertiză, Curtea va concluziona că serisul și semnătura aplicată pe notele informative aparțin pârâtului Tincu Florian Petre, acesta furnizând Notele sub numele conspirativ „Liviu”.

Din ansamblul Notelor informative depuse la dosarul cauzei, în număr impresionat în raport de durată evaluată, Curtea va reține valoarea probatorie sub aspectul colaborării pârâtului cu organele de Securitate doar a următoarelor înscrisuri (un număr de 34 de note informative), precum și consecințele, pentru terțele persoane urmărite, a furnizării acestor informații de către pârât:

1/ Nota din 17.06.1983 (f.133, vol.I) prin care sursa informează cu privire la numita
..... prin care se arată că aceasta „*elogiază modul de viață din Occident, în comparație cu condițiile din țara noastră. Sursa a înțeles că aceasta frecventează Biblioteca și Ambasada Americană din București, aducând uneori la serviciu unele materiale (reviste) de publicație americană. În prezent i-a adus sursei pentru studiu un număr de 10 bucăți din revista „Sinteza”, publicată de Ambasada Americană.*”

Urmare a acestei note informative, ofițerul de securitate a constatat că numita
..... nu a mai fost semnalată cu astfel de aspecte, propunând identificarea și efectuarea de

verificări în vederea luării în lucru. „Sursa a fost instruită să stabilească natura relațiilor celei în cauză cu personalul de la Biblioteca Americiana și pe cine cunoaște de acolo. În discuțiile purtate cu sursa aceasta arată că într-una din reviste a găsit un pliant cu programul de emisiuni Vocea Americii și lungimile de undă pe care emit, uitat de către cea în cauză în revista respectivă”

De asemenea, tot în baza acestei Note s-a dispus ca numitei „să i se întocmească fișă IOPR”, la data de 23.06.1983, ulterior furnizării Notei, fiind aplicată pe aceasta (în susul paginii) ștampila cu mențiunea „completat fișă IOPR seria 211373”

2/ Nota din 20.07.1983 (fila 131), prin care sursa informează că „a primit de la numita funcționară în cadrul Serviciului de Programare la ICJ Giurgiu, un pliant ce cuprinde programul și lungimile de undă ale postului de radio Vocea Americii pentru emisiunile în limba română, pe care îl anexează alăturat”

În urma acestei Note, sursa a fost instruită să stabilească care sunt relațiile numitei la Ambasada SUS și natura lor.

3/ Nota de la fila 130, datată 24.10.1983, reprezintă o punere în aplicare a instrucțiunilor primite, sursa „Liviu” arătând că „în legătură cu numita fosta angajată a ICJ Giurgiu, pot arăta că din primăvara acestui an nu s-a mai prezentat la serviciu și, din cele cunoscute, aceasta ar fi în prezent în București. Nu cunosc dacă lucrează în capitală”.

Ofițerul de legătură a menționat în cuprinsul notei următoarele: „Se va întocmi o adresă pentru informarea S.M București, Serv.3. Sursa a fost instruită să aibă totuși, în atenție, persoana susmenționată, în eventualitatea unei reveniri a acesteia în municipiul Giurgiu, să o contacteze și să stabilească cercul de relații al acesteia din București, cu ce se ocupă, alte aspecte de interes pentru organele noastre.”

În document există și urmarea notei informative, reprezentată de o însemnare marginală a Lt. Col. conform căreia s-a dispus: „să fie identificată și să se înainteze materialul”.

4/ Nota de la fila 125 (vol.1), prin care sursa informează cu privire la numita „sus numita, în perioada în care s-a aflat în Giurgiu, era în relații apropiate cu juristul teatrului Ion Vasilecu – Din câte cunoaște sursa acesta știe despre situația actuală a numitei Sub pretextul înapoierii unor reviste pe care le are de la sursa îl va întreba pe despre adresa acesteia. Sursa va reveni cu amănunte.”

Ofițerul de Securitate a trasat următoarele sarcini: „Pentru că susnumita nu se mai află pe raza de competență a organelor noastre, sursa a fost instruită să încerce să afle unde se află și situația actuală a susnumitei în vederea sesizării organelor de securitate în a căror rază de competență s-ar afla aceasta. Sursa a fost instruită să afle în continuare informații despre persoane care au legături cu diferiți cetățeni străini”

5/ Nota din 01.07.1985 (fila 101) prin care pârâțul informa Securitatea în legătură cu numitul Iordache Stoica, cu privire la care susținea că „acesta a făcut în dese rânduri aprecieri necorespunzătoare la adresa partidului. Aceste aprecieri erau legate în general de lipsurile de bunuri de consum existente într-o anumită perioadă.”

Urmarea Notei – „se va exploata de Serviciul I”.

Marginal se confirmă primirea copiei Notei – „am primit copia notei”.

6/ Nota din 03.11.1981 (fila 165), semnată olograf sub numele conspirativ, prin care pârâțul relatează organelor de Securitate cu privire la vizita a doi foști colegi, „la un pahar de vin”, ocazie cu care dezvăluie că s-a atins problema „plecării în străinătate”. Sursa redă conținutul convorbirii cu prin care acesta a arătat că nu s-ar putea realiza decât în străinătate. Sursa a arătat că deși colegul său este băiat bun „consider că aceste idei le-a adoptat numai ca urmare a anturajului pe care îl are la facultate și despre care nu cunosc amănunte”

În urma acestei Note informative, ofițerul de securitate a dispus următoarele: nu a mai fost semnalat până în prezent de sursă. După identificarea sa în cadrul ASE București, materialul în copie va fi exploatat la IMB Securitate. Liviu a primit sarcina să urmărească în continuare atitudinea acestuia, fiind instruit în acest sens.

Potrivit însemnărilor din cuprinsul documentului, ale lt. Col. s-a dispus:
 „copie după Notă să înaintăm la IMB”

7/ Nota din 24.02.1982 (fila 149), prin care pârâtul a informat Securitatea în legătură cu discuția purtată cu un prieten despre același Sursa a relatat organelor de Securitate că acest prieten i-a comunicat că „..... un alt prieten comun, ar fi afirmat că este influențat în intenția lui de a pleca din țară de un anumit tovarăș, al cărui nume nu l-a amintit, inginer la Întreprinderea Oțelul Roșu din București. Acest tovarăș inginer, care este destul de tânăr după câte am înțeles, a mai avut abateri în cadrul întreprinderii în care lucrează (...)”

Rezultatul Notei este constituit de măsurile dispuse, în sensul „Propun ca Nota în copie să se exploateze la IMB Securitate”

8/ Nota din 24.02.1982 (fila 148), prin care pârâtul relatează cu privire la vizita la familia arătând că „doamna care are un fiu fugit în SUA, se laudă la locatarii blocului în care locuiește că fata ei este pe cale a se mărita cu un tovarăș care se află în suita conducerii de partid”

Urmarea acestei note este dovedită de mențiunile ofițerului care consemnează: „să se verifice aspectul. (...) Propun ca Nota, în copie, să se exploateze la Problema „Americană” este studentă la Medicină. Semnalati-o la IMB Securitate”

9/ Nota din 27.01.1983 (fila 143, vol.I), în care sursa relatează despre numitul arătând că aceasta a afirmat că nepotul său, în urma unei deplasări în RFG, a rămas în străinătate, că numitul este originar din Giurgiu și că este absolvent al Facultății de Electronică București, unde a cunoscut un cetățean vest german care i-a făcut chemare.

Ofițerul de Securitate a dispus cu privire la „ca informatorul să stabilească rudele acestuia de pe raza județului nostru și dacă întreține relații cu acestea. Propun ca Nota să se exploateze la Problema Vest Germană”.

Potrivit însemnărilor marginale din cuprinsul înscrisului, ale lt. Col. s-a dispus: Stabiliți amănunte despre acesta, după care hotărâm”

10/ Notă din 06.05.1983 (fila 135 vol.1), prin care sursa informează despre numitul că în urma unei discuții cu acesta a aflat că trăiește în concubinaj cu care se află în procedură de divorț. Cu privire la aceasta sursa informează că a avut legături cu un cetățean german, cu care a întreținut relații apropiate și care a folosit-o ca intermediar între acesta și persoane din București. Sursa a descris unde se luau legăturile și unde se întâlnea numita cu cetățeanul german, precum și faptul că aceasta împreună cu cetățeanul străin urmau să se deplaseze la București, pentru a lua legătura cu persoanele indicate de acesta din urmă.

Consecințele notei se regăsesc în cuprinsul acesteia, indicându-se că a fost identificat cetățeanul străin, că acesta se află în atenția unui ofițer de Securitate care „va primi copia notei pentru exploatare”. De asemenea, potrivit însemnărilor marginale s-a dispus „să fie identificată și apoi verificări amănunțite, inclusiv încadrarea acesteia informativ. Să fiu anunțat la prima întâlnire pentru a participa”(.....) Analizați toate detaliile despre străin și prezentați-mi concluziile.

Ofițerul de Securitate confirmă în același înscris „am primit copia notei”.

11/ Nota din 24.10.1983, prin care sursa relatează discuțiile cu același prin care „a afirmat că și-ar dori să se întâlnească cu specialistul german”.

Potrivit mențiunilor din cuprinsul Notei, ofițerul de Securitate a dispus „Copie după notă la lt. să fie verificat.

..... menționează în conținutul înscrisului „am primit copia notei”.

12/ Notă din 24.10.1983 (fila 128, vol.I), prin care sursa informează cu privire la medicul Dispensarului medical din comuna Leorda, Botoșani: „medicul a afirmat că ar dori să devină milionară și fiind întrebată în ce mod crede și unde ar putea să-și realizeze această dorință, aceasta a spus – dincolo, în nici un caz aici (...) Continuând discuțiile aceasta a spus că probabil lucrul acesta îl va realiza în Canada sau Australia, sursa nu a reținut precis. Discuția s-a încheiat aici și la toate insistențele sursei, aceasta nu a mai relatat nimic.”

În baza acestei note, ofițerul a dispus exploatarea notei la mapa anexă a dosarului personal. De asemenea, s-a dispus „*copie după notă se va trimite la IJ Botoșani – Securitate*”.

Însemnările marginale ale Lt. Col. din cuprinsul documentului consemnează: „*copie după notă se va înainta la IJ Botoșani*”

13/ Nota din 19.02.1983 (fila 140), prin care sursa „Liviu” informează asupra discuțiilor purtate în cursul unei vizite la o familie din cartierul Oinac II, în urma cărora a aflat că gazda e rudă cu un anume Sandu, stabilit în Canada. În continuare, sursa detaliază împrejurările în care acesta a fugit în străinătate, arătând totodată că „*acest fugar are o rudă care lucrează ca subofițer de miliție, care afirmă că nu poate avansa din cauza acestuia*”

În urma Notei, ofițerul de Securitate a identificat „fugarul” în persoana numitului Sursa a fost dirijată în continuare „pe lângă rudele fugarului, pentru a stabili date cu privire la și familia sa”. Totodată, „Liviu să primească sarcini concrete în acest caz”

14/ Nota din 22.03.1983 (fila 138, vol.I), relatează cum a înțeles pârâtul, sub numele conspirativ „Liviu” să ducă la îndeplinire aceste sarcini. Astfel, acesta relatează că a luat legătura cu numita Tuța, nepoata lui care i-a relatat că fratele său după un plan întocmit de urma să treacă ilegal frontiera de stat în Iugoslavia. În continuare, sursa furnizează organelor de securitate toate detaliile planului de plecare din țară precum și date despre numitul Sandu Alexandru și ocupația acestuia din Canada.

Urmare a Notei Lt. dispune „*verificați urgent unde lucrează persoana cum se numește și semnați și la SI*”

De asemenea, tot în baza Notei s-au dispus măsuri de identificare și verificare a nepotului fugarului și „*în funcție de rezultat, se vor lua măsurile care se impun. Propun ca nota, în copie, să se exploateze la materialul celui în cauză*”

15/ Nota din 10.12.1983 (fila 120) prin care pârâtul, sub numele conspirativ „Liviu” oferă organelor de Securitate date personale despre membrii unei familii care i-a găzduit o noapte, în drum spre litoral, anume familia Potrivit notei, sursa a informat că aceștia au solicitat plecarea definitivă din țară, că au fost în relații de prietenie cu soția unui individ care făcea deplasări dese în străinătate, că li s-a refuzat cererea de plecare în străinătate și că aceștia vor face demersuri până când vor reuși să plece.

Ofițerul a instruit sursa „*să-i identifice pe cei semnați, să afle locul de muncă, ce intenționează să facă pentru a li se aproba plecarea definitivă din țară, ce relații sau rude au în SUA sau în alte state, apoi va fi informat SMB-ul*”.

Sursa a fost instruită să ofere date despre relațiile dintre familia și numitul prieten al acestora și „*pentru faptul că numitul lucrează la Centrul de Calcul propun verificarea complexă a acestuia și lucrarea lui în SI*”.

În cuprinsul documentului se regăsește însemnarea cpt șef serviciu IJ Giurgiu, care menționează „*de acord cu propunerea*”

16/ Nota datată 03.12.1984 (fila 110), prin care pârâtul relatează o discuție purtată cu numita referitoare la o cetățeană din RFG care a lucrat la policlinica Giurgiu, cu care mama sa corespundează.

Consecința acestei note este relevată de dispozițiile Lt. Col. din cuprinsul înscrisului – „*interceptare C.E + I.C.T*”

De asemenea, s-au dispus următoarele: „*va fi identificată și verificată în evidențe familia Sursa a fost instruită să afle concret cine este cetățeană RFG (medic) care în urmă cu câțiva ani a lucrat în Policlinica Giurgiu*”.

De asemenea, urmările acestei note sunt relevate și de mențiunile din cuprinsul înscrisului: „*verificați și prin alte posibilități, chiar în evidențele policlinicii*”

17/ Nota din 29.01.1985, prin care sursa „Liviu” informează organele de Securitate cu privire la ocupantul anterior al apartamentului care i-a fost atribuit din findul locativ „despre care se spune că ar fi fugit în RFG”.

Consecința – verificați dacă este vorba despre profesorul ”

18/ Nota din 14.03.1985 (fila 104), prin care sursa informează asupra conținutului discuției cu numitul care i-a spus despre numita că „lucrează cu organele de Securitate și că ar fi fost racolată în București”.

Consecința acestei dezvăluiri (în condițiile în care colaborarea cu organele de Securitate era secretă iar dezvăluirea acesteia era interzisă) este relevată de nota ofițerului, care consemnează: „propun ca numita să fie identificată și verificată în evidențele MI, după care vom reveni cu propuneri. Propun a fi identificat și verificat în evidențe și numitul ”.

19/ Nota datată 05.06.1985, prin care sursa continuă seria informațiilor despre numita aducând la cunoștința organelor de Securitate că „aceasta are domiciliul în comuna Putineiu”

Ofițerul de caz a dispus: „numita urmează să fie verificată în evidențele MI, după care vor reveni cu propuneri”

20/ Nota informativă din 22.03.1983 (fila 137), prin care sursa informează că la cinema „Lumina” lucrează căsătorită cu care „prin luna ianuarie 1983 a primit vizita unui cetățean izraelian, în vârstă de 21 ani (aprox) pe care l-a prezentat drept vărul său”.

În urma acestei informări, ofițerul a dispus înaintarea unei copii a noei către Lt. care avea în evidență informativă persoana în cauză și care a confirmat primirea notei, potrivit mențiunilor marginale aplicate pe înscris.

21/ Nota informativă din 20.07.1983(fila 132, vol.I) prin care sursa informează că la un service din strada Portului a solicitat reparații numita Tanța. Medic din București, domiciliată în Giurgiu, cu părinții cu domiciliul pe șos. București, care întreține relații cu un cetățean italian, cu care intenționează să se căsătorească și să plece din țară.

Potrivit notei ofițerului, sursa a fost instruită să vină cu relații suplimentare.

22/ Nota din 06.11.1981 (fila 163), dată la puțin timp după recrutare, prin care sursa oferă organelor de Securitate relații despre numita pe care o cunoștea din 1977, de la cercul de regie-teatru din cadrul Școlii populare de artă.

Cu privire la aceasta informează că „întreține relații amicale cu un cetățean francez (...) în urma acestor relații (cetățeanul străin) a invitat-o pe Paula să facă o exclusie în Franța.”

În urma acestei nota, ofițerul de Securitate a dispus ca sursa să adâncească relațiile cu „și să informeze cu date de mai mare profunzime despre activitatea și legăturile acesteia”.

23/ Nota din 01.02.1982, reprezentând o punere în aplicare a dispozițiilor primite de sursă, reprezintă o relatare a celor petrecute cu ocazia unei vizite la numita

Sursa a informat că a fost în vizită „pentru a încerca să mai aflu ceva despre relația ei cu cetățeanul francez”. În continuare, sursa a oferit date despre cetățeanul Patrick, de condiție modestă, în opinia pârâtului.

În urma acestei note informative, ofițerul de securitate a instruit sursa „să o viziteze pe numita și să stabilească care sunt actualele relații dintre cei doi și să ne informeze în mod operativ. Propun ca nota, în copie, să fie exploatată în materialul celei în cauză”

Propunerea a fost dusă la îndeplinire, pe înscris fiind inserate mențiunile: „la materialele privind pe străin”.

24/ Nota din 03.04.1981, prin care sursa oferă relații despre numiții fugit din țară și numitul care avea relații apropiate cu primul. Sursa informează cu privire la persoana numitului

Urmarea acestei note informative este înaintarea notei spre exploatare Serviciului 1.

Nota a fost înaintată, potrivit mențiunilor din cuprinsul ei „primit copie”.

25/ Nota datată 03.04.1981 (fila 171, vol.1), prin care sursa informează cu privire la contactii apropiați ai numitei căsătorită legal în Italia, respectiv asupra faptului că a fost apropiată de numiții

Consecința acestei note a fost exploatarea acesteia la materialul celor în cauză. Nota a fost înaintată în acest scop, potrivit mențiunilor marginale „*copia notei la dosarul problemă*”.

26/ Nota din 06.11.1981 (fila 159), prin care sursa oferă relații despre numitul împreună cu care frecventa cursurile de regie-teatru din cadrul Școlii populare de artă Giurgiu* despre care susține că se ocupa cu procurarea unor obiecte vestimentare. Sursa detaliază faptul că numitul se deplasa săptămânal la București, fără a-i spune în ce scop și cu ce probleme.

Rezultatul acestei Note este consemnat de ofițerul Securității în mențiunile aplicate de acesta în cuprinsul înscrisului, arătând că „..... a fost semnalat pe altă linie informativă (...) este preocupat de realizarea unor câștiguri prin cumpărarea și revânzarea unor obiecte de îmbrăcăminte de proveniență străină de la studenți străini din București (...) Sursa a fost instruită să pătrundă mai adânc în intimitatea lui”

27/ Nota din 03.03.1984 (fila 117), prin care sursa „Liviu” a relatat despre conținutul discuțiilor purtate cu numitul care la rândul său i-a povestit despre numitul că are o soră căsătorită cu un cetățean german, care s-a stabilit legal în străinătate întreține relații de corespondență cu sora sa, de la care, în urmă cu câțeva vreme, a primit un pachet cu diferite lucruri de îmbrăcăminte. Sora numitului a vizitat țara de mai multe ori”

În urma furnizării acestor informații ofițerul a notat faptul că „materialul a fost furnizat în urma instructajului general făcut sursei. Propun a fi exploatat la Problema Vest Germană”

28/ Nota informativă din 26.04.1984 (fila 116), relevă faptul că sursa a informat organele de Securitate despre numita arătând că „într-o discuție purtată cu o rudă apropiată aceasta a afirmat despre susnumita că ar fi dat adresa și nr de telefon unor cetățeni de TIR, care ulterior ar fi căutat-o”.

Ofițerul a însemnat în cuprinsul notei că „materialul a fost furnizat ca urmare a instructajului general făcut sursei. Nota se va exploata la ofițerul care are persoana în atenție”.

29/ Nota informativă din 30.05.1984 (fila 113, vol.1) conține informații furnizate organelor de Securitate cu privire la numiții Sorin și Clarica.

Sursa a adus la cunoștința organelor de securitate că din discuțiile cu numitul Sorin, a aflat despre legătura acestuia cu numita Clarica, a cărei mamă este în Ungaria și al cărei tată este marinar fluvial. A mai transmis sursa că Clarica a fost o perioadă de mai multe luni în Ungaria, la mama sa, după care s-a reîntors în țară. Arată sursa că „din discuțiile purtate cu numitul Sorin acesta relatează că i se pare curios că, după o perioadă lungă în care au fost despărțiți, susnumita l-a căutat din nou, permanentizând această legătură”

Urmare a acestei Note informative, ofițerul de legătură a menționat în cuprinsul actului că „materialul a fost furnizat în urma instructajului general făcut sursei. Sursa a fost instruită să se reîntâlnească cu numitul Sorin și să stabilească identitatea sa și unitatea militară unde acesta face serviciul militar și, de asemenea, să fie identificată numita Clarica. După aceasta, va fi informat organul CI al acestei unități”

30/ Nota informativă din data de 03.12.1984 (fila 110), conține informațiile furnizate de sursă cu privire la „o cetățeană română stabilită în SUA”.

Arată sursa că „despre cetățeană americană mi-a relatat că se numește că este stabilită în SUA datorită intervenției unei secte religioase. Aceștia sunt stabiliți în America cu majoritatea familiei lor. Cetățeană americană înainte de plecarea în SUA, a locuit în zona străzii. Trandafirilor”.

Consecința acestei informări a fost instruirea sursei „pentru a afla mai multe amănunte despre cetățeană SUA semnalată”

31/ Nota informativă din 15.12.1985, dovedește faptul că această îndrumare a fost respectată întocmai, sursa revenind cu relații despre numita sens în care a relatat conținutul discuțiilor purtate cu numiții și soția acestuia. Arată sursa că „aceștia mi-au relatat că fata cea mare a numitului urmează să vină în România și să-i viziteze în cursul anului viitor. (...)”

Ofițerul a menționat în cuprinsul notei informative faptul că figurează ca plecat din țară cu sprijinul unei secte religioase. „despre acesta se știe numai faptul că a locuit pe strada Trandafirilor, acum dispărută”.

Propunerile ofițerului de securitate, în urma furnizării de informații de sursa cu numitul conspirativ „Liviu” au fost următoarele: „1. Legătura cu Serviciul 1 – Problema Culte – Secte pentru o eventuală verificare. 2. Verificări în evidențe, inclusiv UM 0544. 3. Strângerea materialelor de identificare în vederea unei primiri cum se cuvine la venirea de anul viitor în țară”

A mai consemnat ofițerul că sursa a fost instruită să memoreze adresa expeditorului. „..... va fi identificat în perioada imediat următoare”.

32/ Nota informativă datată 05.03.1985 (fila 105, vol.1), prin care sursa „Liviu”, în fapt pârâtul din dosarul de față, informează organele de securitate cu privire la numitul Călin.

Arată sursa că „numitul CĂLIN (acesta este numele de familie) lucrător comercial în cadrul întreprinderii GIURGIUPLAS Stănești este în relații de corespondență cu o cetățeană din Israel, originară din Giurgiu. (...) voi lua legătura cu el pentru a stabili unele amănunte”

Nota ofițerului conținând măsurile dispuse relevă faptul că „informatorul a fost instruit să stabilească cu certitudine cine este CĂLIN, cine este cetățeană din Israel, după care se va proceda la identificarea cetățeanului în cauză”

33/ Nota informativă din 13.01.1983 (fila 144), prin care sursa informează cu privire la numitul pe care l-a vizitat într-un apartament din Giurgiu, acesta își ține în acest apartament „pentru vizionare, casete video și alte materiale. În acest apartament obișnuiește ca în schimbul unei sume de bani (în cazul de față 100 de lei) să ducă diferite persoane pentru vizionarea de filme porno și altele prohibite de lege. Aceste casete cel în cauză le procură de la o persoană din București, al cărui frate lucrează ca pilot la cursa TAROM în Occident”

În urma acestei note, măsurile dispuse au fost următoarele: „sursa a fost dirijată în continuare cu sarcini concrete pe lângă cei în cauză.. În continuare propun identificarea apartamentului și a persoanei din București, relație a numitului (cât mai curând posibil) și stabilirea naturii activității ce se desfășoară în acest apartament (...).

Să fie informat și mr. de la CI, întrucât este fiu de cadru militar”

34/ Nota datată 27.01.2983 (fila 143) relevă faptul că sursa și-a îndeplinit sârguincios atribuțiile, aceasta revenind cu detalii despre numitul arătând că „în discuțiile purtate cu un anume Laurențiu, salariat al UJECOM Giurgiu, acesta a relatat că la începutul lunii ianuarie împreună cu și două tinere de la moravuri ușoare au mers la Motel Vamă unde, cu îngăduința recepționerei de serviciu, au obținut o cameră în care au vizionat filme porno la video – aparatul domnului Savu”.

Va remarca instanța însă că sursa nu și-a limitat activitatea la furnizarea de informații despre ci, benevol, fără a fi îndrumat de nimeni în acest sens, a atras atenția organelor de securitate inclusiv asupra recepționerei de serviciu, care nu a făcut altceva decât să le îngăduie accesul în camera de hotel.

Ofițerul de legătură a dispus, în urma recepționării acestor informații, următoarele:

„Numitul a mai fost semnalat de sursă cu astfel de preocupări. Întrucât tatăl său este ofițer la PCTF Giurgiu, propun ca datele ce le deținem despre acesta să fie aduse la cunoștința tov mr. de la CI.

Sursa a fost dirijată să stabilească recepționera care a fost de serviciu la acea dată”.

În afară de aceste note informative la care s-a făcut referire anterior, reclamantul a mai identificat un număr de 22 de Note informative, care însă nu au fost apreciate relevante sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008. Numărul ridicat al notelor informative este totuși relevant în conturarea naturii relației pârâtului cu organele de securitate, toate notele furnizate relevând o strânsă legătură cu Securitatea și nicidecum faptul că pârâtul ar fi fost constrâns să desfășoare activitatea informativă.

De altfel, astfel cum s-a reținut anterior, de-a lungul colaborării pârâtul a și fost remunerat pentru munca depusă, alegațiile invocate în apărare cu privire la acest aspect, potrivit cărora ar fi fost vorba de un „ajutor” acordat pârâtului, care trecea prin momente grele, *nefiind dovedite*.

Reține Curtea că din actele dosarului rezultă cu evidență că toate materialele informative furnizate de pârâtul Tincu Florian Petre *sub numele conspirativ „Liviu”* au stat la baza măsurilor dispuse de organele de Securitate, constând în formularea de propuneri de urmărire a persoanelor, de deschidere de dosare de supraveghere informativă, comentariile negative la adresa nivelului de trai și la adresa regimului comunist, intențiile de plecare din țară, urmărirea postului de radio Vocea Americii sau legăturile diverșilor cetățeni români cu cetățenii străini (de prietenie sau de rudenie) fiind supravegheate îndeaproape de organele de Securitate.

Nu în ultimul rând, Curtea va nota *numărul impresionant al Notelor informative provenind de la pârâtul Tincu Florian Petre*, ce denotă apetența acestuia în a aduce la cunoștința Securității informații în legătură cu aproape orice subiect care ar fi fost de natură a afecta imaginea regimului comunist și în legătură cu orice persoană, indiferent dacă era vorba despre simpli colegi, prieteni sau persoane necunoscute, în legătură cu care informațiile erau indirecte.

De notat este inclusiv faptul că unele dintre persoanele despre care au fost furnizate informații organelor de Securitate erau „prieteni” ai pârâtului, cu care acesta se afla în relații apropiate (ex. numitul), sau persoane care i-au oferit acestuia un sprijin într-un moment al vieții (cum este cazul familiei care nu a făcut altceva decât să-l găzduiască o noapte în drum spre litoral), ori colegi ai acestuia (numitul), acest tip de relații nefiind însă de natură a-l împiedica pe pârât să furnizeze date cu caracter personal, cu consecințe vătămătoare pentru cei urmăriți, rezultatul acestor consecințe fiind pe deplin conștientizat de „sursă” cu ocazia redactării Notelor informative. Dovadă în acest sens este faptul că atunci când i s-a pus în vedere pârâtului să continue colectarea și furnizarea de informații, acesta s-a conformat întocmai.

În drept, potrivit art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, prin *colaborator al Securității* se înțelege **„persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor”**.

Așadar, din interpretarea textului legal menționat în precedent, respectiv prima teză a art. 2 alin. 1 lit. b) din OUG nr. 24/2008, rezultă că o constatare a calității de colaborator al Securității este subsumată întrunirii cumulative a trei condiții: **(1)** prima condiție este aceea ca această persoană să fi furnizat informații, **(2)** a doua condiție vizează conținutul informației furnizate, în sensul că prin aceste informații se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, **(3)** iar a treia condiție se referă la efectele furnizării informațiilor, în sensul că au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Față de materialul probator administrat de partea reclamantă, reiese că prima condiție, astfel cum a fost menționată mai sus, este îndeplinită, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate pârâtul furnizând informații sub forma numeroaselor Note informative atașate la dosarul cauzei. (57 de Note informative, dintre care 39 cu relevanță în cauză)

În speță, din coroborarea probelor administrate, rezultă certitudinea faptei pârâtului Tincu Florian Petre de a fi furnizat informații organelor Securității, în două situații fiind chiar remunerat pentru munca depusă.

Astfel, pârâtului i-au fost atribuite Notele informative olografe la care s-a făcut referință anterior, finalizate cu restrângerea drepturilor și libertăților persoanelor vizate, care coroborate cu Rapoartele întocmite de organele de Securitate *fac dovadă asupra faptului că acesta a întreprins activități de supraveghere și informare pe linie de Securitate.*

Sub aspectul celei de-a doua și celei de-a treia condiții cerute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, în raport de conținutul înscrisurilor menționate, atașate la dosarul cauzei, Curtea reține că prin informațiile furnizate, *pârâtul a denunțat atitudini considerate în mod evident potrivnice regimului totalitar comunist, apte a genera îngrădirea dreptului la viață privată și libertății de exprimare*, aparținând diferitelor persoane vizate în Notele informative menționate anterior și fiind de natură a atrage consecințe negative asupra acestora.

Așadar, în cauza de față sunt îndeplinite și celelalte două condiții prevăzute de dispozițiile art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008.

Curtea observă că interpretările gramaticală, logico - sistematică și teleologică ale prevederilor legale anterior indicate, conduc la concluzia că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliției politice, ca activitatea acesteia să fie adus efectiv atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost *îndreptată împotriva acestor drepturi și libertăți și să fi fost aptă să le aducă atingere.*

Activitatea concretă a pârâtului, astfel cum rezultă din materialul probator, a determinat intenția de supraveghere îndeaproape a persoanelor despre care dăduse informații, după cum rezultă din rezoluțiile ofițerilor Securității aplicate pe Notele informative.

În concluzie, informațiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, ratificat de altfel de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România prin Decretul nr. 212/1974, precum și dreptul la libertatea cuvântului, prevăzut de art. 28 din Constituția României.

Astfel, dreptul garantat de art. 17 din Pact este menit să asigure dezvoltarea, fără interferențe exterioare, a personalității fiecărui individ, inclusiv în relație cu alte ființe umane, existând o zonă de interacțiune a persoanei cu ceilalți, chiar și într-un spațiu public, care poate intra în aria vieții private; or, cunoașterea relațiilor persoanei respective privea tocmai această zonă de interacțiune într-un spațiu care intra în zona vieții private.

Totodată, o asemenea conduită aducea atingere și libertății de exprimare consacrate de art. 12 din același Pact, incluzând libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afara, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat.

Curtea urmează a înlătura apărările punctuale ale pârâtului, invocate în legătură cu fiecare dintre notele analizate, observând că niciuna dintre susținerile acestuia nu este probată. Deși pârâtul a invocat în mod constant că notele informative nu ar fi reale, instanța va reține că acestea reprezintă înscrisuri cu relevanță probatorie, care nu pot fi înlăturate din cauză la simpla contestare și în lipsa unor probe care să releve o situație de fapt contrară.

De altfel, astfel cum s-a reținut anterior, notele informative se coroborează cu rapoartele de activitate întocmite de ofițerii de securitate, care confirmă munca depusă de pârât în strângerea și furnizarea de informații, precum și faptul că acesta „se dovedește a fi un bun informator, este întotdeauna prezent la întâlniri, îi place munca de culegere de informații, dovedind și calitățile necesare pentru această muncă” (potrivit Raportului întocmit de I.J.Giurgiu Securitate la data de 06.05.1982).

Mai constată instanța că din apărările invocate prin întâmpinare rezultă că pârâtul, încercând să justifice colaborarea cu organele de Securitate, urmărește de fapt culpabilizarea altor persoane (spre exemplu lt.), fără a justifica în ce măsură asemenea alegații ar fi de natură să servească interesului său personal și cum ar putea acestea să justifice activitatea proprie în relația cu Securitatea, probată prin Notele informative de la dosar.

Pe cale de consecință, față de cele arătate în precedent, Curtea va admite acțiunea, constatând că pârâtul TINCU Florian Petre a fost „colaborator al Securității” în sensul art. 2 alin. 1 lit. (b) din O.U.G. nr. 24/2008.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, Sector 3 în contradictoriu cu pârâtul **TINCU FLORIAN PETRE**, cu domiciliul în mun. Giurgiu, jud. Giurgiu.

Constată că pârâtul TINCU FLORIAN PETRE a fost colaborator al Securității în sensul art. 2 lit.b) din OUG nr. 24/2008.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea de recurs urmând a fi depusă la Curtea de Apel București.

Pronunțată azi, 27.07.2020, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței

**Președinte
ALINA POHRIB**

**Grefier
GABRIELA DIMITRIU**

Red, A.P.- 4ex.
13.08.2020

11 APR. 2024 ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA 58 - *Ceșt aduă pîced*

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. *793/2/2018* se legalizează de noi.

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. în sumă de *seuiti* lei

*Doz - pîced cu totuă
pîceduă de curtea
I de m, 3574/2806 2023
ds. 793/2/2018 icof*